

עלון לחיזוק יסוד הבית היהודי

לדגל ימי השובבי"ם הנעל"ם

יו"ל ע"י "פורום הנבאים" - העורך: הרב יוחאי שווה הי"ו

פתח דבר

כאשר חיים בלי טהרת המשפחה למה זה

דומה?

עונה על כך הגאון רבי אברהם הכהן זצ"ל מספאקס.

מכונית גם אם היא מקרטעת והמנוע מרעיש וגונח,, גם אם הוא מאבדת שמן והמנוע מתחמם, גם אם ההילוכים חורקים וההגה מסתובב בכח, עם כל זאת עדין ניתן לנסוע במכונית כזו, אמנם בקושי ובחשש ובזהירות, אבל זה אפשרי.

אבל אם במכונית כל המערכות יעבדו בצורה מצוינת ורק הבלמים התקלקלו ולא יעבדו, אזי כל השומר נפשו ירחק ממנה כל עוד רוחו בו. כיון שאז הופכת לכלי רצח והרג. רצח – לכל מי שיקלע בדרכה, והרג למי שנמצא בה.

ואדרבא אם אין למכונית בלמים, ככל שהיא משוכללת וחדשה יותר, כך מעלותיה הופכות אותה לכלי רצח והרג מסוכן יותר. ככל שתסע יותר טוב, מהר יותר וחלק יותר, כך ללא הבלמים היא מסוכנת שבעתיים.

כיוצא בזה, אוי לו לאדם שמאבד את בלמיו ואינו שולט בתאורתו לרסן אותם, אזי אדם כזה הוא מסוכן מאין כמותו. וככל שילמד יותר חכמות ויוסיף ידע והבנה והשכל, הוא ישתמש בהם לרעה וסכנתו תגבר ותגדל יותר.

את המעצורים שבעזרתם בולמים, שולטים ומכוונים את המכונית ליעד הרצוי, מעניקה התורה הקדושה בהלכות טהרת המשפחה.

נמצאים אנחנו כבר לקראת סיומם של הימים הקדושים ימי השובבי"ם אשר נכתב בספרים על מעלת הימים האלו. שמעלתם כה גדולה לתקן את הדברים שבהם פגם האדם במשך ימיו.

ויש הנוהגים אף להתענות בכל ימי שני וחמישי בימי השובבי"ם ויש הנוהגים לעשות יום שכולו תורה.

לכן החלטנו ב"פורום הגבאים" לחזק ולהתחזק בנושא "טהרת המשפחה" ולעורר על ענין חשוב זה,

כי ידועים הדברים שבדבר זה תלוי עיקר מהות הבית יהודי, שמהות ההבדל בין יהודי לגוי הוא בכוח הבחירה.

אשר אדם שיודע לשים לעצמו מעצורים וגבולות ויודע כל דבר וזמנו. ולכל דבר בעולם יש עת וזמן. והאדם שמגביל את עצמו בדברים קטנים בסוף הרי ודאי שיוכל להתגבר על הניסיונות הגדולים בחיים.

ולכן ליקטנו כמה מדברי רבותינו גדולי הדורות אשר דיברו ועוררו בענין זה והרבו לדבר מחשיבות הענין אשר הדברים ידועים שגם גדולי הרופאים (שבחלקם גם גויים) אמרו שרוב המחלות שמגיעות לנשים הם בגלל אי שמירה על טהרת הבית.

בברכת התורה

המערכת

מילאו שאלון ובקשו לודא את יהדותו. היא נקבה בשם הורי בעלה ומוצאם, ולאחר ברור הוסר כל חשש, אכן יהודי הוא.

מיד נקבעו סדרי ההלויה, שאלו אם יש בנים או מלווים, התברר שאין. מדבר בזוג עירי בלא ילדים, עולים חדשים יחסית, בלא משפחה או ומכרים. מלבד האלמנה הבוכה ואנשי החברה קדישא לא היו מלווים.

כשעמדו להוריד את גופת הבעל לקבר, שאלה האלמנה בקול חנוק: "נוהגים לומר לפני שקוברים כמה מילים.... 'הספד' על הנפטר!" "כן", ענו "אבל אין כאן בינינו אף אחד שהכיר אותו, לכן איננו יודעים מה לומר".

"אם כן", אמרה בקול מתחנן, "אשא אני דברים ברשותכם. אל תחששו, אדבר בקצרה".

היא התקרבה לפני האלמנה ואמרה: "סאשה, אין לנו בן שיאמר אחר כך 'קדיש'. אבל, סאשה, זכות הקדיש לא תחסר לך שם בשמים. אתה יודע מדוע אין לנו בן. כי לא היה מקוה שם בעירנו...."

כל אנשי החברה קדישא, כאיש אחד פתחו באמירת קדיש בהתייפחות עצומה, הם ידעו שהנפטר האלמוני אינו צריך ל'קדיש' שלהם, כי מקומו בגן עדן מובטח....

סאשה, שידע כי רק כך, ואחרת אי אפשר.

זכות מאה ושלושים דורות

לכל אחד מאיתנו עומדת זכות של מאה ושלושים דורות של אימהות צדקניות ששמרו במסירות נפש עצומה על מצוה זו שהיא הבסיס של הבית היהודי וטהרתו.

אין ספק שהן עומדות בתפילה במרום עבורנו, עבור הנכדים והנכדות, כדי שתושפע עלינו רוח טהרה. כך שנוכל להתגבר על כל המכשולים ולהיות איתנים ללכת בדרכן, ולשמור את המורשת שהנחילו לנו. כאשר אחת מבנות דורינו תעלה למרום, ותפגוש שם את כל הסבתות לכל

אדם שלא משתמש במעצורים שנתן לנו הקב"ה, ימצא את עצמו מהרה מזנק לתהום בדרך להתרסקות, כאשר לפני כן הוא מותיר הרגים ופצועים גופנית ונפשית, במעשים הנלוזים שתוצאותיה כרת ואבדון.

הבית היהודי

הבית היהודי הוא מעין בית מקדש קטן בו משרה הקב"ה את שכינתו.

כתוב בתורה "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", נאמר **בתוכם** ולא נאמר בתוכו. הדבר רומז, שכל בית יהודי צריך להיות מקום להשראת השכינה.

"ועשו לי" כיצד עושים? "איש ואשה זכו שכינה ביניהם" זכו מלשון זיכוכ וטהרה. אם הטהרה נמצאת בביתם, שכינה שורה שם, "לא זכו אש אוכלתם".

מובא בזוהר הקדוש: שלושה הם הדוחים את השכינה א' מי שחי עם בת אל נכר, ב' ההורג את העובר, ג' מי שלא שומר בביתו טהרת המשפחה.

שלושת אלה גורמים לרבות טומאה, ואין הקדוש ברוך הוא דר עמם, וצועקים ואינם נענים.

הלא ההרגשה היא אימה שיש בורא עולם שביכולתו לעזור לכל אדם בצרתו, והוא נמנע, כיון שדוחים אותו מקרבם, כשלא שומרים על דיני טהרה!

שמו של הקדוש ברוך הוא נמצא בשמותיהם של האיש והאשה 'י' - 'ה', 'י' באיש וה' באשה, זו השכינה "ה". ואם דוחים את שם ה' בכך שלא נטהרים זהו המצב שאומרים חז"ל: "לא זכר" - נותר "אש", "אש" גדולה ששרופת ומכלה כל חלקה טובה!

"אש" - ראשי תיבות: אין שקט, אין שלווה, אין שלום, אין שלימות, אין שכינה.

סיפור מבהיל על טהרת הבית

יום אחד הופיעה אשה בוכיה במשרדי החברה-קדישא. בעלה נפטר והיא מבקשת להסדיר את קבורתו. על פי מבטאה היה ניכר שהיא רוסייה, על פי המראה לא נראתה דתיה.

הבעל קטע את דבריו, ואמר: "אישתי מעולם לא טבלה במקוה בימי חייה, לכן עתה נגזר עליה לטבול במים בקברה.... זה עונש משמים!...."

מעלת מי שמתגבר על יצרו מבעל החפץ

חיים

כותב הח"ח בספרו טהרת ישראל: מי שמתחזק על נפשו ומתגבר על יצרו שלא לעבור על האיסור הזה, חושבים לו כאילו קיים מצוה בפועל. ואם היה זהיר בזה כל ימי חייו – אין לשער ולהעריך כמה אלפים מצוות יתרבו על ידי זה.... וביותר מזה, כשהוא גר באיזו מדינה שאנשיה פרוצים, ואצלם הופקר איסור זה לגמרי, ומלעיגים ממנו ומאשתו שמחזיקים במצות הטבילה כדת התורה, והם סובלים עלבון עובר מצות ה' יתברך – כמה גדול שכרם עבור זה לעתיד לבוא, וכמה יגדל שם כבודם לנצח, כמאמר הכתוב "כי מכבדי אכבד".

ודע שאף הלעג ההוא אינו אלא בתחילתו, אבל בהמשך הזמן יופסק הלעג, ואדרבה יתפרסם בעיניהם לתפארת, שהוא שומר דתו באמונה. ובודאי יימצאו כמה אנשים שיתנהגו כמותם, ואז לבד ממה שיקבל שכר עבור עצמו, עוד יקבל שכר עבור כל אחד מהם".

מה הטריד את ה"בנא סאלי"?

האדמו"ר הקדוש רבי ישראל אבוחצירא זצוק"ל – נהג להסתובב בין הכפרים והעיירות בהם גרו יהודים, כדי לחזקם ולעודדם בקיום תורה ומצוות. פעם אחת בשעות הערב הגיע לעיירה מרוחקת במרוקו. מיד התקבצו ובאו כולם אל בית הכנסת של העיירה לקבל את פני הצדיק ולשמוע את דיברות קודשו. בסיום הדרשה, פנה הקהל ללוות את הרב אל בית מארחו. אולם הצדיק ביקש, כי לפני שהוא הולך לבית מארחו לנות, הוא רוצה לראות את מקווה הטהרה של העיר!

כששמעו בני העיירה את בקשתו, נבוכו מאוד. ראשי הקהילה סיפרו לרב בבושה, כי לצערם הרב

אורך הדורות, הרי היא תבקש מהן שימליצו טוב בעדה, בעבור נכדתן.

והן שמסרו נפשן על שמירת הטהרה, בקר ובשלג, במים קפואים ובטלטול למרחקים, מה תאמרנה הן כאשר יתגלה שאין היא שומרת חלילה דיני טהרה, למרות שהכל מוגש לה על מגש של כסף, בנוחות מרבית ובקלות. איך תוכל להישיר אליהן מבטה!?

טבילה במקוה לאחר מיתה

שעת אחר הצהרים ביום שישי חרפי וגשום, אנשי החברא קדישא נשאו על כתפיהם מיטת נפטרת בעיצומם של גשמי זעף, וטפסו במעלה הר המנוחות לעבר חלקת הקבורה.

מלוח יחד בודד, שפוף הלך בעיקבותיהם, היה זה רופא בעלה של הנפטרת. הבעת פניו היתה קודרת וכאובה. הם נעצרו ליד הקבר שהיה מלא במי גשמים. אנשי החברא קדישא שאבו בעזרת דליים במרץ את המים, אך ללא הצלחה.

הגשם הבלתי פוסק גרם לזרמי מים ממעלה ההר ששבו ומילאו את הקבר.

האלמן האומלל רעד מקור, רכון ומכרבל. לפתע הציפו אותו זכרונות העבר הרחוק. הוא נזכר בהוריו, בראשית לימודיו ב'חידר', ודמותה של אמו הצטיירה בעיני רוחו. הוא נזכר כיצד מרד בהוריו, במוריו וברבותיו, וברח לזרעות ה'השכלה'.

ראש החברא קדישא העיף מבט חסר ישע לעבר הרופא השקוע במחשבותיו, הסתכל בשעונו ובקבר המלא מים, שכל מאמץ לרוקנו אינו מצליח.

השעה היתה מאוחרת והשבת עמדה להיכנס. הוא פנה אל צוות עוזריו ואמר: "רבותי! אנו נבקש סליחה מהנפטרת, ונשים אותה בקבר מלא מים, אין ברירה, השבת קרבה וחייבים להזדרז".

לשמע הדברים נתק הבעל מהרהוריו, אנחה כבדה נעתקה מפיו, ודמעות נקוו בעיניו. ראש החברא קדישא התנצל: "בכל עשרים שנות עבודתי לא קרה לי מקרה כזה..."

המים את המקווה כפי הצורך. מיד כשפסקו הגשמים, שב הקהל והתקבץ, והחל פוצח בשיר. הנס שהתרחש לעיניהם הרעיד את הלבבות, והכל חשו התעלות נפלאה למראה המחזה הנדיר.

התאונה הקטלנית

נהג אחד פגע למוות במכוניתו בהולך רגל, והועמד למשפט. השופט הקריא את האשמה: "לא עצר במעבר חציה, וכתוצאה מכך נהרג הולך רגל"

באם יש לך טענה להגנתך?

אכן כן, מיהר הנהג להגן על עצמו, יש לי טענה מוצדקת לחלווטין: כבוד השופט, לא יכולתי לעצור את המכונית! היא נסעה במהירות של 180 קמ"ש, הלוא תודה שגם אתה לא היית יכול לעצור במהירות כזו....!

את הסוף כל אחד ודאי מנחש: "במקום שנתיים מאסר, קיבל מיודעינו הנהג הטיפש חמש שנות מאסר ושליטת רשיון לצמיתות....

והנמשל: בורא עולם ציוה אותנו להימנע מחיי אישות בתקופות מסוימות, וכדי שנוכל לעמוד בכך קיבלנו הנחיות מפורשות איך להתנהג בזמנים אלו.

אם אדם אינו מציית להוראות ולאחר מכן טוען שלא יכל לבלום את עצמו, הרי טענתו לא יותר מוצדקת מאותו נהג שלא יכל לבלום את מכוניתו הדהורת.

המקווה אינו בשימוש כבר שנים רבות, המקום מוזנח, עד שאי אפשר כלל להיכנס אל המקווה כי קירותיו נוטים ליפול, ושברים מן התקרה נפלו לתוך המקווה. כששמע הרב דברים אלו התפלא מאוד, ושאל: "מה אתם עושים כאשר אתם צריכים לטבול?"

השיבו לו ראשי הקהל: "הנשים נוהגות ללכת לעיירה הסמוכה".

"זה לא יתכן", פסק הרב, "הרי ההלכה קובעת כי בניית מקווה בעיר קודמת אפילו לבניית בית הכנסת! לכן אני מבקש שניגש עכשיו אל המקווה, ובעזרת ה' נכשיר אותו לטבילה".

שמעו זאת האנשים ונדהמו, הכיצד יכשירו עכשיו, בשעת לילה, את המקווה אשר מזה שנים ארוכות לא דרכה שם רגל אדם!?

אמר הרב "כולנו בצוותא נעשה עבודה זו!" ובעודו אומר זאת, נטל דלי, והחל לדלות את מי המקווה. כך רוקן הרב את כל המקווה, כשראשי הקהילה מסייעים בידו.

סיים הרב את עבודתו, נעל מנעליו ויצא לחוץ. הציבור עמד ושאל את הרב, מהיכן ימלאו עכשיו את המקווה, בהעידר מי גשמים? אולם הרב לא הניח להם לפצות פה, הוא יצא מן הבנין, נשא את ראשו השמימה ואמר: "רבוננו של עולם, אנו עשינו את המוטל עלינו, עתה עשה אף אתה את שלך". מיד התקדרו השמים בעבים, וגשם עז ניתך. הקהל החל מתפזר למצוא מחסה מפני הגשמים, והרב נותר על מקומו לראות אם מילאו

שאלות בהלכה, יעוץ והכוונה, ולבירור על שיעורי תורה והלכה ניתן לפנות ל:

BEIT DIN TZEDEK
MAALEH ADUMIM

בית דין צדק
מעלה אדומים

רח' הגיתית 2 ת.ד. 18 מעלה אדומים טל' 02.5903246 פקס' 02.5901055
איימל: bd@maale-adumim.org